

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กลิตาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักชีปป้า เรื่องรูประขาคณิตสามมิติและปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักชีปป้า เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลิตาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป และนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 70 ขึ้นไป ซึ่งครูผู้วิจัยได้นำผลมาวิเคราะห์ ข้อมูล โดยจะนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพแผนการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้กลิตาสตร์ โดยใช้คู่ผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักชีปป้า เรื่อง รูประขาคณิตสามมิติและปริมาตรของรูปทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลิตาสตร์ โดยใช้คู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักชีปป้า เรื่องรูประขาคณิตสามมิติและปริมาตรของรูปทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย การวิจัยเชิงปฏิบัติการ 3 วงจร ดังนี้

1. วงจรที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4)

2. วงจรที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 7)

3. วงจรที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 – 10)

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง รูประขาคณิตสามมิติและปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาคุณภาพแผนการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้กลิตาสตร์ โดยใช้คู่ผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักชีปป้า เรื่อง รูประขาคณิตสามมิติและปริมาตรของรูปทรงสี่เหลี่ยมนูน จาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแสดงการหาความสอดคล้องเหมาะสมดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สรุปผลการประเมินแผนงานผู้รับเข้ามาอยู่ทั้ง 3 ท่าน

78

คะแนนเฉลี่ยมาตราส่วนร่วมชั้น 3 ท่าน

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยมาตราส่วนร่วมชั้น 3 ท่าน																			
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7		แผนที่ 8		แผนที่ 9		แผนที่ 10	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1 ด้านสาระสำคัญ	4.22	0.3	4	0	4.11	0.15	4.11	0.15	4.22	0.3	4.22	0.3	4.33	0.22	4.22	0.3	4.22	0.3	4.22	0.29
2 จุดประสงค์การเรียนรู้	4.17	0.17	4	0	4.08	0.12	4.17	0.17	4.17	0.17	4.17	0.17	4.25	0.17	4.17	0.17	4.17	0.17	4.17	0.17
3 เนื้อหา	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0	4.27	0.32	4.07	0.11	4.07	0.11	4.07	0.11	4.07	0.11
4 ด้านการจัดกิจกรรมเรียนรู้	4.07	0.11	4	0	4	0	4	0	4.07	0.11	4	0	4.07	0.11	4.07	0.11	4	0	4.07	0.11
5 ด้านสื่อการเรียนรู้	4	0	4.08	0.12	4	0	4	0	4.08	0.12	4	0	4.08	0.10	4.08	0.10	4	0	4.08	0.12
6 ดำเนินการวัดผล	4.11	0.15	4	0	4.11	0.15	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0	4.11	0.15
รวม	4.10	0.12	4.01	0.02	4.05	0.07	4.05	0.05	4.14	0.17	4.08	0.10	4.12	0.10	4.09	0.12	4.08	0.10	4.12	0.16

ตารางที่ 8 สรุปผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย
\bar{X}	4.10	4.01	4.05	4.05	4.14	4.08	4.12	4.09	4.08	4.12	40.84	4.08
S.D	0.12	0.02	0.07	0.05	0.17	0.10	0.10	0.10	0.12	0.10	0.95	0.09

จากตารางที่ 7-8 สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติและปริมาตรของรูปทรงสี่เหลี่ยมมุมฉากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า ความสอดคล้องเหมาะสม ด้านสาระ ด้านจุดประสงค์ ด้านเนื้อหา ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับ 4.08 คือเหมาะสมมาก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนและผลการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักซีปปา เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติและปริมาตรของรูปทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้แบ่ง วงจรปฏิบัติเป็น 3 วงจร ดังนี้

1. วงจรที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4)
2. วงจรที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 7)
3. วงจรที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 – 10)

ผู้วิจัยได้เริ่มปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติและปริมาตรทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553 ถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 ดำเนินการปฏิบัติการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่ได้วางไว้ โดยมีผลการดำเนินการโดยละเอียด ดังนี้

1. วงจรที่ 1 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4) สรุปผลดังนี้

1.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียน ได้จาก แบบบันทึกผลการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมครู แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน มาวิเคราะห์ วิจารณ์ ตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วสรุปเพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการวิจัยและแนวทางแก้ไขพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป สรุปผลดังนี้

1.1.1 ขั้นตอนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นแรกของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูจัดกิจกรรมโดยในแผนที่ 1 ใช้เกมเพื่อให้นักเรียนได้รู้สึกเพลิดเพลินในการทบทวนความรู้เรื่องชนิดของรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ในแผนที่ 2 - 4 ครูใช้เพลง และภาพประกอบ พร้อมกับสนับสนุนหัวข้อตามนักเรียนเพื่อทบทวนความรู้เรื่องรูปเรขาคณิตชนิดต่างๆ และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ตอบข้อซักถามของครูและสนุกสนานกับการร้องเพลงและแยกเปลี่ยน สืบ อุปกรณ์

ปัญหาที่พบในขั้นนี้คือ แผนที่ 1 พบว่า นักเรียนตอบข้อซักถามและสนับสนุนกับเพื่อนๆ และครูเป็นอย่างดี ใน แผนที่ 2 - 4 พบว่านักเรียนชายบางส่วนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม เนื่องจากครูใช้เพลงในการจัดกิจกรรม ทำให้นักเรียนดังกล่าวมีความคิดว่ากำลังเล่นมากกว่าเรียน ซึ่งในเนื้อเพลง เป็นการทบทวน ชนิดของรูปเรขาคณิตสองมิติ แต่ นักเรียนกลุ่มนี้ดังกล่าว สนใจร้องแต่สร้อยของเพลงซึ่งเป็นคำช้ำๆ เท่านั้น แนวทางแก้ปัญหา ผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมโดยการดึงนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาในเนื้อร้องของ เพลง ทำให้แผนที่ 3 - 4 นักเรียนสนใจเนื้อเพลงมากขึ้นแทนที่จะเด่นสนุกสนานเพียงอย่างเดียว

1.1.2 ขั้นตรวจสอบความรู้ใหม่ ในขั้นนี้ครูจัดกิจกรรมโดยครูแจ้ง งานนี้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม โดยการจับฉลาก ให้แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ และสืบต่อๆ กัน สืบสิ่งพิมพ์ รูปภาพ และสิ่งของใกล้ตัว ใช้เวลาประมาณ 20 นาที ซึ่งในแผนที่ 1 เป็นการศึกษาความแตกต่างระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ส่วนแผนที่ 2-4 มอบหมายให้แต่ละกลุ่มศึกษาส่วนประกอบของรูปเรขาคณิตสามมิติ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความตื่นเต้นร้อนร้นในการปฏิบัติกิจกรรม มีการสนับสนุนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ อุปกรณ์ ทั้งภาษาในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอีกด้วย ทั้งครูอยู่ในระดับเดียวกัน ทำให้นักเรียนจะได้ช่วยกันคิดและจดบันทึกข้อมูล .

ปัญหาในขั้นนี้คือ ในแผนที่ 2 นักเรียนบางคนสนใจสืบของจริงมากกว่าใบความรู้หรือสืบสิ่งพิมพ์ จึงคุ้นเคยกับการเรียนแบบอุปกรณ์ และเกี่ยวกับการทำความเข้าใจในความรู้ที่ครูแจกให้

แนวทางแก้ปัญหาให้นักเรียนเตรียมสิ่งของที่มีลักษณะคล้ายกับรูปเรขาคณิตสามมิติด้วย จึงทำให้นักเรียนมีสื่อที่หลากหลายในการศึกษาความรู้ไปกับใบความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้

1.1.3 การศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมขึ้นนี้ครุภัจกรรมโดยการถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์หาความสัมพันธ์ของข้อความรู้ใหม่กับความรู้เดิม โดยให้นักเรียนอภิปรายและสรุปข้อความรู้กันภายในกลุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้ลงในใบกิจกรรมคือ แบบฝึกหัดนักเรียนส่วนมากสามารถร่วมอภิปรายและสรุปข้อความร่วมกับครูและเพื่อนๆ

ปัญหาที่พบในขั้นนี้คือ นักเรียนบางคนเกี่ยงเพื่อนในการจดบันทึกข้อมูลในใบกิจกรรมเนื่องจากเห็นว่าเป็นงานกลุ่ม รอแต่จะสรุปใบสมุดของตนเอง แนวทางแก้ปัญหา คือครูเดินถูกให้ทั่วทุกกลุ่มและสอบถามคระตุ้นตามเพื่อให้นักเรียนช่วยกันคิดและช่วยกันสรุป

1.1.4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากการความรู้ความเข้าใจของผู้อื่น ไปพร้อมๆ กัน ซึ่งในขั้นนี้ครูกระตุ้นโดย ซักถามและให้เพื่อนนักเรียนเป็นคนตรวจสอบ

ปัญหาในขั้นนี้คือ นักเรียนบางคนไม่มั่นใจในตนเอง ไม่แสดงความคิดเห็นของตนเอง เพราะเกรงว่าที่จะผิด แต่จะพยายามเพื่อน มากกว่าการแสดงพูดแสดงความคิดเห็น แนวทางแก้ไข ครูสอบถามคระตุ้นตามเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง

1.1.5 ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ ผลจากการสังเกตพฤติกรรมในขณะร่วมกิจกรรมของนักเรียน และจากการตรวจสอบสมุดบันทึกของนักเรียน

ปัญหาในขั้นนี้คือ แผนที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้นักเรียนส่วนน้อยที่ร่วมอภิปรายและร่วมถก ตอบข้อคำถาม เพื่อจะนำไปสู่การสรุปข้อความรู้โดยนักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งเกือบทั้งหมด ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ นั้น ส่วนใหญ่จะนั่งฟังเฉยๆ ไม่ค่อยตอบ ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดใดๆ รอ ขาดบันทึกข้อสรุปลงสมุดอย่างเดียว แนวทางแก้ปัญหาในแผนที่ 2 - 4 ครูปรับกิจกรรมโดยกล่าวขอบคุณและเอ่ยชื่อนักเรียนที่ร่วมสรุปและแสดงความคิดเห็นทำให้นักเรียนบางส่วนพอใจให้ความสำคัญในการร่วมอภิปรายและสรุป

1.1.6 ขั้นการแสดงผลงาน

ในขั้นนี้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนออกแบบผลงานหน้าชั้น

ปัญหาพบว่าแผนการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกแบบนำเสนอ
งานหน้าชั้นเรียน ซึ่งบางคนก็เป็นครั้งแรกของการออกแบบนำเสนอหน้าชั้นเรียนขาดความมั่นใจ
และนักเรียนบางคนไม่กล้าออกแบบนำเสนอ

แนวทางแก้ไข ในแผนการเรียนรู้ที่ 2 – 4 ครูผู้สอน กำชับให้ ทุกคนควรมี
ส่วนร่วมและสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองในการนำเสนอผลงาน จึงทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับ
การนำเสนอผลงานและสามารถนำเสนองานได้ดี และมีความมั่นใจขึ้น จึงถือได้ว่าในขั้นการ
แสดงผลงานนี้ นักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก และทักษะในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
อย่างแท้จริง

1.1.7 ขั้นการประยุกต์ใช้ พบร่วม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ สนใจและกระตือรือร้นในการ
ทำกิจกรรม แต่พบว่า ขั้นงานเดียว นักเรียนค่อนข้างใช้เวลาในการทำงานเกินเวลาที่กำหนด
และมักทำเสร็จไม่ทันเวลา เช่น แบบฝึกทักษะที่ 2

แนวทางแก้ไข ครูให้ใบกิจกรรมนักเรียนกลับไปทำเป็นการบ้านให้เสร็จแล้ว
นำส่งครูในวันถัดไป ในแผนที่ 2 - 4 ซึ่งเป็นการนำความรู้ไปใช้ในการทำแบบฝึกทักษะได้ปรับ
ให้นำแบบฝึกทักษะไปทำเป็นการบ้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 9 สรุปผลการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกในชั้นเรียน ของนักเรียนหลังการเรียน
ในวงจรที่ 1

แผนที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนนักเรียน	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	24	4
	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	20	8
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	19	9
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	21	7
	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	19	9
2	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	23	2
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	23	5
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	20	5
3	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	24	1
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	23	5
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	23	4
4	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	27	1
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	23	5
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	24	4

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ชั้นปีก่อนปีที่ 6 พบร่วมกันว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้แก่ มีความสนใจในเรื่องที่เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน มีการร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการอภิปรายและสรุป

ข้อความรู้ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออก ดังกล่าว ของนักเรียน โดยรวมมีจำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ผลการปฏิบัติเชิงปริมาณ คือ คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบท้ายวงจร

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายวงจรที่ 1

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
1	7	70
2	8	80
3	5	50
4	9	90
5	8	80
6	8	80
7	8	80
8	6	60
9	5	50
10	8	80
11	8	80
12	8	80
13	8	80
14	5	50
15	6	60
16	7	70
17	8	80
18	8	80
19	8	80
20	9	90

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
21	7	70
22	8	80
23	8	80
24	9	90
25	8	80
26	6	60
27	9	90
28	8	80
$\sum X$	210	2100
\bar{X}	7.50	75.00
S.D.	1.20	12.02

จากตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมด คือ 7.5 คิดเป็นร้อยละ 75.00 และ มีจำนวนนักเรียน ที่มีคะแนน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. วงจรที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 – 7) สรุปผลดังนี้

2.1 ผลการปฏิบัติใช้งานภาพ ในวงจรที่ 2

2.1.1 ขั้นตอนทวนความรู้เดิม ครูจัดกิจกรรมโดยในแผนที่ 5-6 ให้นักเรียนเล่นเกม แผนที่ 7 ร้องเพลงและซักถามความรู้เรื่องรูปเรขาคณิต ชนิดต่างๆ พร้อมกับให้ศึกษาจากอุปกรณ์ที่ครูเตรียมไว้ เพื่อเป็นการทบทวนลักษณะและส่วนประกอบของรูปเรขาคณิต ชนิดต่างๆ

ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนนักเรียนส่วนใหญ่ ร่วมอภิปราย ตอบข้อซักถาม ของครูและสนุกสนานกับการเล่นเกมและแลกเปลี่ยนอุปกรณ์ และมีนักเรียนบางคนสนใจในอุปกรณ์ของกลุ่มอื่น จนคุ้นเคยนิ่งในส่วนงานของตนเอง

แนวทางแก้ไข ครูอยกระดับความให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมของตนเอง เพื่อไม่ให้นักเรียนสนใจเรื่องอื่น ๆ

2.1.2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ในขั้นนี้ครุจัดกิจกรรมโดย ให้นักเรียน แบ่งกลุ่ม โดยการจับคู่ลาก และให้แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่จัดเตรียมไว้ ซึ่งในในแผนที่ 5 - 6 ครุให้นักเรียนศึกษาความสัมพันธ์ ของรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ จากในความรู้ที่ครุจัดเตรียมไว้ และสืบของจริงที่สามารถจับต้องได้

ในขั้นนี้พบว่านักเรียนที่อ่านหนังสือไม่คล่องไม่ให้ความสำคัญกับ ในความรู้เท่าที่ควร แต่จะสนใจสื่อที่เป็นอุปกรณ์ชิ้น ซึ่งสามารถดัดแปลงเป็นของเล่นได้ด้วย แนวทางแก้ไข ครุให้คำแนะนำว่าให้นักเรียน ที่อ่านหนังสือคล่องคลาย แนะนำและพาอ่านทำความเข้าใจ

2.1.3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ ความรู้เดิมขั้นนี้ครุจัดกิจกรรมโดยการ โดยให้นักเรียนอภิปราย และสรุปข้อความรู้ กันภายใน กลุ่ม แผนที่ 5-6 ครุให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผน ช่วยกันสร้าง รูปเรขาคณิตสามมิติซึ่งนักเรียน จะต้องเข้าใจลักษณะและส่วนประกอบต่างๆ ของรูปเรขาคณิตที่จะสร้าง โดยใช้กระบวนการ ต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการการคิด และกระบวนการการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความ เข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ

ในขั้นนี้ เต่าจะกลุ่ม หรือเต่าจะทีมมีมือร่วมกิจกรรมที่มีการแบ่งขั้นกันจะ ร่วมมือร่วมใจกันภายในกลุ่มอย่างเต็มที่ ทำให้บรรยายการในการทำกิจกรรมน่าดื่นเดิน และ สนับสนานทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก สามารถ ในกลุ่มส่วนใหญ่จะให้ ความร่วมมือและช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ในแผนที่ 5-7 นักเรียนช่วยกันสร้างรูปเรขาคณิตสามมิติ ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ คือ ไม้ค กระไกร นักเรียนชายนาง คนนำมาเล่นหยอกล้อกัน

แนวทางแก้ไข ครุต้องพยายามทำขั้นตอน ใกล้ชิดให้ร่มมัดระวังความ

ปลดดกับ

2.1.4 การແຄນເປົ່າຍໍາຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກັນກຸ່ມຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ເຮັດວຽກອາຫັນ ກຸ່ມເປັນເຄື່ອງມືອີງໃນການຕອບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ ຮວມທັງໝາຍຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຂອງຕົນໄກ້ວ່າງຂັ້ນ ซຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຮັດວຽກໄດ້ແປ່ງປັນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບ ປະໂຍ້ນຈາກຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ອື່ນໄປພຽມໆ ກັນ ໃນຂັ້ນນີ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ອົບປາຍ ແລກປັ່ນ ຫັນຕອນກາຮ້າງຮູ້ປະເມີນທີ່ອຳນວຍຕົ້ນອອກມາ ຊື່ນີ້ແຕ່ລະກຸ່ມກີ່ຈະມີວິທີກາຮ້າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ ເປັນທີ່ສານໃຫຍງຂອງກຸ່ມອື່ນໆ

ປັ້ງຫາໃນຂັ້ນນີ້ນักเรียนນາງກຸ່ມອົບປາຍໄນ້ຂັ້ງອົບປາຍຂັ້ນຕອນໄນ້ຖືກ

แนวทางแก้ไขครูต้องคอยซักถามถึงขั้นตอนการปฏิบัติและให้เพื่อนฯร่วมอภิปรายในขั้นตอนที่ถูกต้อง

2.1.5 ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้คำาถามกระตุนให้นักเรียนได้คิดและสรุปอภิปรายเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเป็นของตนเอง ในขั้นนี้ พบว่า มีนักเรียนส่วนมากร่วมอภิปรายและร่วมถก-ตอบคำาถามเพื่อจะนำไปสู่การสรุปในการสร้างรูปเรขาคณิตชนิดต่างๆ อย่างสนับสนุน เพราะอย่างใดคือความต้องการของนักเรียน

2.1.6 ขั้นการแสดงผลงาน พบว่า จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มอุปกรณานำเสนองานหน้าชั้นเรียน

ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอุปกรณามาแสดงผลงานหน้าชั้น เพื่อแบ่งปันเชิงงานของคนเอง จึงทำให้การนำเสนองานได้ดี และมีความมั่นใจขึ้น จึงถือได้ว่า ในขั้นการแสดงผลงานนี้ นักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก และทักษะในการนำเสนองานหน้าชั้นเรียนอย่างแท้จริง

2.1.7 ขั้นการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

ในขั้นนี้ประเมินจากชิ้นงาน แผนที่ 5-7 นักเรียนสามารถสร้างรูปเรขาคณิตสามมิติ ได้ทุกกลุ่ม แต่ละกลุ่มร่วมมือร่วมใจกันภายใต้กติกาที่ทำให้บรรยายกาศในการทำกิจกรรมน่าตื่นเต้น และสนุกสนานทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก สามารถใช้กติกาที่ทำให้ความร่วมมือและช่วยกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย จากการทำกิจกรรมกลุ่มบ่อยนี้ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกวางแผนการทำงานร่วมกันเป็นทีมและร่วมกันสร้างชิ้นงาน ได้อย่างสร้างสรรค์

ตารางที่ 11 แสดง ผล การสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียน ของนักเรียนหลังการเรียน การสอนคณิตศาสตร์โดยรูปแบบชิปปานิเดล ในวงจรที่ 2

แผนที่		พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนนักเรียน	
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
5	1	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	2	การแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	23	5
	3	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	25	3
	4	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	27	1
	5	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	23	5
6	1	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	2	การแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	23	2
	3	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	23	5
	4	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	5	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	20	5
7	1	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	26	2
	2	การแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	27	1
	3	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	24	3
	4	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	5	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	26	2

จากตารางที่ 11 พบร่วมกันว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 5 ด้าน คือ มีความสนใจในเรื่องที่เรียน มีการแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน มีการร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการอภิปรายและสรุปข้อความรู้ ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออก ดังกล่าว ของนักเรียน โดยรวมมีจำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมากขึ้นจากการที่ 1 ชั้น นักเรียนบางส่วนยังไม่ค่อยมีส่วนร่วมเท่าที่ควร เนื่องจากขาดความมั่นใจ แต่เมื่อได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง นักเรียนก็เริ่มที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น และจากการที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกโดยคำชม รวมทั้งการให้ความคุ้มครองอย่างใกล้ชิดเมื่อมีปัญหาในการทำกิจกรรมก็ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้นทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความ

ร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี มีส่วนร่วมมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความมั่นใจในการร่วมกิจกรรม รวมทั้งสนุกและมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อีกด้วย

2.2 ผลการปฏิบัติ เสียงปริมาณ คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายแผน และแบบทดสอบท้ายวงจร

ตารางที่ 12 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายวงจรที่ 2

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
1	7	70
2	7	70
3	6	60
4	7	70
5	7	70
6	8	80
7	9	90
8	6	60
9	7	70
10	8	80
11	7	70
12	7	70
13	8	80
14	5	50
15	8	80
16	9	90
17	9	90
18	8	80
19	9	90
20	9	90
21	8	80

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
22	8	80
23	7	70
24	7	70
25	8	80
26	6	60
27	8	80
28	8	80
$\sum X$	211	2110
\bar{X}	7.53	75.35
S.D.	1.04	10.36

จากตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนคือ 7.53 คิดเป็นร้อยละ 75.35 และมีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. วจธที่ 3 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 – 10)

3.1 ผลการปฏิบัติใช้คุณภาพตามกิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักซิปป้าโดยใช้ขั้นตอน 7 ตอน

3.1.1 ขั้นบททวนความรู้เดิม ขั้นนี้ในแผนที่ 8 ครูจัดกิจกรรมโดยการให้นักเรียนเล่นเกมและสนทนาซักถามนักเรียนเพื่อเป็นการบททวนความรู้เรื่องส่วนประกอบของรูปทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ในแผนที่ 9 – 10 ครูจัดกิจกรรมโดยการร้องเพลงและสนทนา ซักถามเกี่ยวกับขั้นตอนการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์โดยทั่วไป

สรุป ขั้นนี้ นักเรียนนักเรียนส่วนใหญ่ตอบข้อซักถามของครูและสนใจแลกเปลี่ยนความรู้เดิม

3.1.2 ขั้นแสดงหากความรู้ใหม่ ในขั้นนี้แผนที่ 8 ครูจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม โดยครูนำกล่องสี่เหลี่ยมนูนจาก เผ่น กล่องยาสีฟัน กล่องผงซักฟอก ฯลฯ มาให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงรูปทรงและปริมาตรของภาชนะที่ใช้บรรจุสิ่งของต่างๆ ว่าประกอบขึ้นด้วยส่วนต่างๆ 3 ส่วน คือ ส่วนกว้าง ส่วนยาว และส่วนสูง หรือส่วนลึกของภาชนะนั้นๆ ตามขนาดบรรจุของกล่องต่างๆ และให้นักเรียนหากความเชื่อมโยงกับต่างๆ ด้วยการ

ตัว เช่น กล่องสีเหลี่ยมลูกบาศก์ กล่องสีเหลี่ยมผืนผ้าฯ ในแผนที่ 9 – 10 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาโจทย์ปัญหาการหาปริมาตรของรูปทรงสีเหลี่ยมนูนจากจากใบความรู้ อภิประถึงลักษณะของโจทย์ปัญหาเกี่ยวกับปริมาตร

สรุป ในขั้นนี้พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม มีการสนทน adekเปลี่ยนความคิดเห็น ทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม แต่ละกลุ่ม มีความกระตือรือร้น ซักถามกันเมื่อมีปัญหา นักเรียนส่วนมาก กล้าตอบคำถาม กล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อน ๆ

3.1.3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมขึ้นนี้แผนที่ 8 ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ ตั้งเคราะห์หาความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ของกล่องกับปริมาณสิ่งของที่ต้อง และนักเรียนส่วนมาก อภิประยและสรุปได้ ในแผนที่ 9-10 ครุจัดกิจกรรมโดย ให้นักเรียนร่วมกันอภิประยเกี่ยวกับโจทย์การหาปริมาตรของทรงสีเหลี่ยมนูนลาก และการแก้ปัญหาในใบกิจกรรม และร่วมกันอภิประยในการแก้โจทย์ปัญหาในขั้นนี้ นักเรียนได้สร้างความหมายของข้อมูล/ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการคิด และกระบวนการกลุ่มในการอภิประย และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนี้ ๆ

สรุป ในการร่วมกิจกรรมของนักเรียนในขั้นนี้ นักเรียนตอบข้อซักถามของครูและร่วมอภิประย วิธีการแก้โจทย์ปัญหาการหาปริมาตร

3.1.4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ในขั้นนี้ ครุจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลักดันอภิประยการหา คำตอบและ ตรวจสอบความรู้ จากแบบฝึกทักษะการทำางกุ่น ทำให้นักเรียนนี้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดวิธีการในการแก้ปัญหา และการหาคำตอบร่วมกัน ทั้งยังได้ฝึกตรวจสอบความรู้ที่ได้รับและ ให้ตรวจสอบความถูกต้องของ ชิ้นงานที่ทำร่วมกัน กับครูและเพื่อน ๆ ด้วย

สรุปการร่วมกิจกรรมในขั้นนี้ครุต้องคอย ดูแลและกระตุ้นการคิด การตอบคำถามของนักเรียนทุกคนร่วมกัน เพื่อไม่ให้นักเรียนมีบทบาทในการทำกิจกรรมมากกว่า หรืออน้อยกว่ากัน นักเรียนทุกคนจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันอย่างแท้จริง ซึ่งในการกระตุ้นการคิดและการร่วมกิจกรรมนั้น ต้องอาศัยการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายรูปแบบ และเอื้อต่อการฝึกการคิดและการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างกันของนักเรียน รวมทั้งส่งเสริม

การตรวจสอบความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน และ การตรวจสอบความถูกต้องของผลงานด้วย ตนเองอีก

3.1.5 ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้

ในกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้นักเรียนส่วนใหญ่ที่ร่วม
อภิปรายและร่วมตาม-ตอบคำถาม เพื่อจะนำไปสู่การสรุปการแก้โจทย์ปัญหา โดยนักเรียนกลุ่มนี้
จะเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งเกือบทั้งหมด ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ นั้น ส่วนใหญ่จะนั่งฟังเฉยๆ ไม่
ค่อยตอบ ไม่ค่อยพูดแสดงความคิดใดๆ รอจนบันทึกข้อสรุปลงสมุดอย่างเดียว

สรุป ในการสรุปและจัดระเบียบความรู้ที่นักเรียนสามารถสรุปได้เอง
จากการใช้คำถามนำของครูผู้วิจัย หรือการสรุปได้ด้วยตนเองนี้เป็นการสรุปข้อความรู้ที่
สามารถทำให้นักเรียนขาดจำข้อความรู้และวิธีการแก้ปัญหา ได้เป็นอย่างดี แต่ยังไร้ความสามารถ
มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงของนักเรียนก็ถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญมากที่จะทำให้นักเรียนนี้ได้ฝึก
ทักษะการสรุปความรู้และการจัดระเบียบความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการร่วมเน้น
ให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกคิด ฝึกพูด ในการร่วมอภิปรายเพื่อ สรุปข้อความรู้ร่วมกัน โดยการใช้
กิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบรวมทั้งการกระตุ้นและการส่งเสริมที่คิจกรรมครุ่นคิด

3.1.6 ขั้นการแสดงผลงาน

นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกแบบนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งบางคนก็
เป็นครั้งแรกของการออกแบบนำเสนอหน้าชั้นเรียนจึงขาดความมั่นใจ ส่วนนักเรียนที่เคยนำเสนอ
หน้าชั้นเรียนหลายครั้งมาก่อนแล้วก็สามารถนำเสนอได้ และมีความมั่นใจขึ้น จึงถือได้ว่า
ในขั้นการแสดงผลงานนี้ นักเรียนได้ฝึกความกล้าแสดงออก และทักษะในการนำเสนอหน้า
ชั้นเรียนอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นการแสดงผลงานนี้
สิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้กล้าแสดงออก และมีทักษะในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ก็
คือ การเอาใจใส่คุณลักษณะนักเรียนอย่างใกล้ชิด ตลอดจนการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้
นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการนำเสนอหน้าชั้นเรียนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องนั่นเอง
เสียงเบา ตะกูกตะกบบ้าง และไม่นั่นไป ส่งผลให้การนำเสนอหน้าชั้นเรียนน่าสนใจไปบ้าง หรือ
ในบางครั้งก็มีบางกลุ่มที่เสียเวลาในการเกี่ยงกันออกแบบไปมากกว่าจะได้ตัวแทน

3.1.7 ขั้นการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

ในขั้นนี้พบว่ามีนักเรียนปฏิบัติตามหรือกิจกรรมรายบุคคล ส่วนใหญ่สนใจ และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ช่วยกันตอบคำถามครูอย่างต่อเนื่องและตอบได้อย่างถูกต้อง หากมีการตอบผิดนักเรียนคนอื่นๆ ก็จะช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง แต่พบว่าชั้นงานเดี่ยวในบางเรื่อง นักเรียนค่อนข้างใช้เวลาในการทำงานเกินเวลาที่กำหนด และมักทำเสร็จไม่ทันเวลา ส่วนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พบว่า ในแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละทีมเมื่อร่วมกิจกรรมที่ มีการแข่งขันกันจะร่วมมือร่วมใจกันมากในกลุ่มอย่างเด่นที่ ทำให้บรรยายกาศในการทำกิจกรรม น่าดึงดูด และสนุกสนานทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก สามารถนำไปสู่ความรู้จักกัน ความร่วมมือและช่วยกันทำงานตามที่ได้รับ มองหมาย จากการทำกิจกรรมกลุ่มย่อยนี้ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกวางแผนการทำงานร่วมกัน เป็นทีมและร่วมกันสร้างชิ้นงานได้อย่างสร้างสรรค์

สรุป การทำกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงนี้ ช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน นั้นๆ ด้วยตนเอง และได้ประยุกต์ใช้ความรู้ รวมทั้งได้วางแผนการทำงานกลุ่มและสร้างชิ้นงาน/ผลงาน ได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ นักเรียนที่ได้รับบทบาทในการทำกิจกรรมอีกด้วย

ตารางที่ 13 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนหลังการเรียน การสอนคณิตศาสตร์ โดยรูปแบบซิปป้าโนเมลต์ ในวงจรที่ 3

แผนที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนนักเรียน	
		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
8	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	การแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	23	5
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	25	3
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	27	1
	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	23	5
9	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	25	3
	การแสดงเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	23	2
	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	23	5
	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0

แผนที่		พฤติกรรมที่แสดงออก	จำนวนนักเรียน	
			ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
10	5	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	25	3
	1	มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	26	2
	2	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น	27	1
	3	มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน	24	3
	4	การร่วมกิจกรรมกลุ่ม	28	0
	5	การอภิปรายและสรุปข้อความรู้	26	2

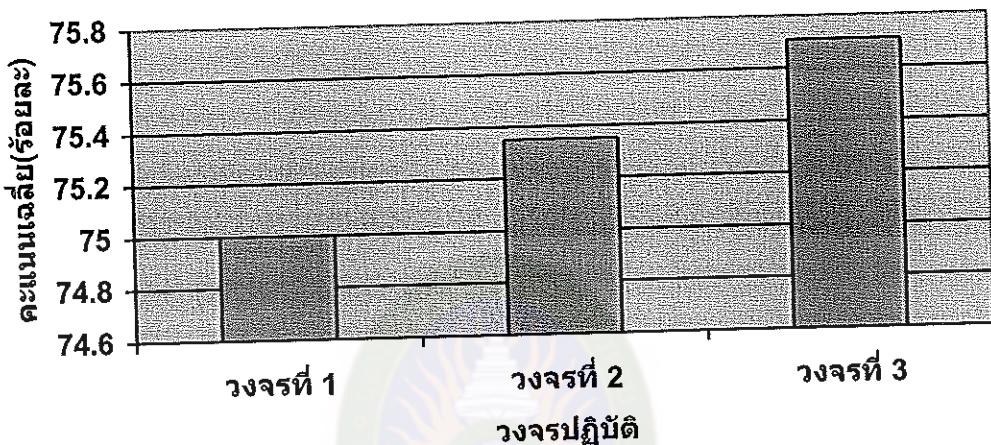
จากตารางที่ 13 พนวณว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 5 ด้าน คือ มีความสนใจในเรื่องที่เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น มีส่วนร่วมในการแสดงผลงาน มีการร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการอภิปรายและสรุปข้อความรู้ ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออก ดังกล่าว ของนักเรียน โดยรวมมีจำนวนนักเรียนที่ปฏิบัติเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมากขึ้นจากการที่ 2 ชั้น นักเรียนบางส่วนยังไม่ค่อยมีส่วนร่วมเท่าที่ควร เนื่องจากขาดความมั่นใจ ไม่กล้าแสดงออก แต่เมื่อได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

ผลการปฏิบัติเชิงปริมาณ คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายวงจร
ตารางที่ 14 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายวงจรที่ 3

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
1	8	80
2	9	90
3	6	60
4	8	80
5	7	70
6	7	70
7	7	70
8	6	60

เลขที่	คะแนน(คะแนนเต็ม 10)	ร้อยละของคะแนนเต็ม
9	5	50
10	7	70
11	7	70
12	9	90
13	9	90
14	7	70
15	8	80
16	8	80
17	8	80
18	9	90
19	7	70
20	7	70
21	9	90
22	9	90
23	7	70
24	8	80
25	8	80
26	7	70
27	7	70
28	8	80
$\sum X$	212	2120
\bar{X}	7.57	75.71
S.D.	1.03	10.34

จากตารางที่ 14 คะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนในวงจรที่ 3 คือ 7.57 คิดเป็นร้อยละ 75.71 และ มีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ จำนวน 25 คน จากจำนวนนักเรียน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
จากตารางที่ 10, 12, 14 ผู้วิจัยอนุมานเสนอเป็นแผนภูมิเพื่อ ให้เห็นพัฒนาการของนักเรียนจากการที่ 1-3 อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

แผนภูมิที่ 6 แสดงพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนในวงจรที่ 1-3

จากแผนภูมิที่ 6 สรุปว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย วงจรที่ 1 ร้อยละ 75 วงจรที่ 2 ร้อยละ 75.35 วงจรที่ 3 ร้อยละ 75.71 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นทั้ง 3 วงจร ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้น ประมาณศึกษาปีที่ 6 เรื่อง รูปเรขาคณิตสามมิติ ตลอดไป แต่ต้องหันกลับกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 และปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก แล้วเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 ตารางที่ 15 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติและปริมาตรทรงสี่เหลี่ยมนูนจาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนเต็ม (20 คะแนน)

เลขที่	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
1	15	75	ผ่าน
2	14	70	ผ่าน
3	16	80	ผ่าน
4	19	95	

คะแนนเต็ม (20 คะแนน)

เลขที่	คะแนนที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
6	16	80	ผ่าน
7	14	70	ผ่าน
8	14	70	ผ่าน
9	15	75	ผ่าน
10	16	80	ผ่าน
11	15	75	ผ่าน
12	15	75	ผ่าน
13	16	80	ผ่าน
14	17	85	ผ่าน
15	13	65	ไม่ผ่าน
16	18	90	ผ่าน
17	16	80	ผ่าน
18	18	90	ผ่าน
19	15	75	ผ่าน
20	17	87	ผ่าน
21	13	65	ไม่ผ่าน
22	14	70	ผ่าน
23	15	75	ผ่าน
24	15	75	ผ่าน
25	15	75	ผ่าน
26	16	80	ผ่าน
27	15	75	ผ่าน
28	18	90	ผ่าน
$\sum X$	436	2182	
\bar{X}	15.57	77.92	
S.D.	1.50	7.59	

สรุปผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนคือ 15.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.92 มากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ และ มีนักเรียน ที่สอบผ่านเกณฑ์ จำนวน 26 คน จากจำนวนนักเรียน 28 คน คิดเป็น ร้อยละ 92.85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY